

3. Інновації в Україні: пропозиції до політичних заходів. – К.: Фенікс, 2013. – 30 с.
4. Кліяненко А.І., Осика О.П. та інш. Економіка й організація інноваційної діяльності: навч. посіб. [Текст] / Донбаський держ. технічний ун-т. – Алчевськ : ДонДТУ, 2012. – 341 с.
5. Александрова В.П., Чирков В.Г. Прицілювання до ефективного впровадження інновацій (дискусія) // Проблеми науки. – 2011. – № 1. – С. 2-7.
6. Підричєва І. Інноваційна економіка – це економіка нестандартних рішень [Електронний ресурс]. – Режим доступу:] – http://gazeta.dt.ua/macrolevel/innovaciyna-ekonomika-ce-ekonomika-nestandardnih-rishen_.html. – Назва з екрана

ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ З ВИРОБНИЦТВА ОДЯГУ

Янковець Тетяна Миколаївна

кандидат економічних наук,

доцент кафедри економіки підприємства

Київського національного університету технологій та дизайну

Продукція підприємств легкої промисловості з виробництва одягу затребувана у багатьох сферах життєдіяльності людини, а також має безпосередній вплив на економіку та здоровий розвиток суспільства. Проте на сьогоднішній день легка промисловість та підприємства з виробництва одягу знаходяться у кризовому становищі. Стримуючий вплив негативних чинників зовнішнього середовища на діяльність зазначених підприємств необхідно долати, застосовуючи інноваційні підходи до збільшення прибутковості з метою забезпечення розвитку. Важливої ролі набуває глибоке вивчення перспектив використання інноваційних технологій як способу забезпечення конкурентоспроможності продукції та підприємств, обґрунтування стратегії інноваційного розвитку, способів її реалізації та шляхів фінансового забезпечення.

Основними стримуючими факторами розвитку підприємств з виробництва одягу на сьогоднішній день є [3-5]: політична і, як наслідок, економічна криза в країні; висока собівартість виробництва продукції; низький притік молодих кадрів; залежність вітчизняного виробництва від імпортованої сировини; низька купівельна спроможність населення; заповнення внутрішнього ринку країни дешевою продукцією китайського та турецького виробництва, а також завезення «секонд-хенду» з Європи; значна тінізація галузі; недостатня інвестиційна та інноваційна діяльність. Спад платоспроможного попиту населення на продукцію цих підприємств позначився на зниженні прибутковості, яка є запороюю їхнього розвитку.

У світовій практиці виділяють три основних джерела підвищення прибутку та прибутковості підприємства: монопольне положення підприємства; інноваційна діяльність; ефективна виробнича і підприємницька діяльність.

Найбільш надійним джерелом отримання та збільшення прибутку для підприємств з виробництва одягу є інноваційна діяльність, яка відіграє вирішальну роль у підвищенні прибутку підприємства, головного чинника його економічної стійкості та розвитку. Вона припускає постійний випуск інноваційної продукції, впровадження інноваційних технологій або прийняття новаторських організаційних рішень [1; 2; 5].

На сьогоднішній день існує багато інноваційних підходів, за рахунок яких можливо збільшити прибутковість підприємства з метою забезпечення його подальшого його розвитку. Виділяємо основні їх напрями [1-5]:

1. Розширення номенклатури реалізованої продукції (послуг), яке можливо тільки у двох напрямках: за рахунок випуску нової продукції або за рахунок удосконалення (модернізації, модифікації) продукції, що вже випускається, або ж послуги, що надається.

2. Мінімізація витрат на виготовлення та реалізацію одиниці продукції (послуги). Зниження витрат на виготовлення та реалізацію одиниці продукції або послуги можливо досягти двома шляхами: або за рахунок модернізації уже використовуваної технології, або за рахунок освоєння нового технологічного ланцюга чи нових елементів у старому технологічному ланцюзі.

3. Інноваційний маркетинг. Підприємствам необхідно створити відділи маркетингу та інноваційні підрозділи, завданням яких є постійна розробка та впровадження нововведень, визначення напрямів інноваційного розвитку. Інновації дають можливість створювати ілюзію унікальності продукту за рахунок реклами, маркетингу, якості обслуговування та інше.

4. Максимізація обсягів реалізації продукції або послуги. Можна виділити два основних напрями: збільшення обсягів реалізації продукції (послуги), що вже випускається на даному підприємстві, і нової продукції (послуги). У свою чергу, збільшення обсягів реалізації продукції, що випускається можливо за рахунок проведення комплексу маркетингових заходів, спрямованих на стимулювання збуту (реклама, лотереї, конкурси, розпродаж й т. ін.), вихід на нові ринки зі старою продукцією, а також за рахунок підвищення споживчої привабливості продукції.

5. Створення кластерів. Підприємства інноваційно-промислового кластера набувають додаткових конкурентних переваг завдяки здатності здійснювати внутрішню спеціалізацію і стандартизацію продукції, мінімізувати витрати не лише на трансакціях, а й на впровадженні інновацій. Компанії, що входять до кластера, мають доступ до спеціальних знань галузі на «ноу-хау», які акумулюються та розповсюджуються через підприємницькі сфери та інноваційні компанії.

6. Нові методи організації та керування виробництвом і збутом продукції. За рахунок впровадження інновацій у соціальну сферу на підприємстві, можна заохотити працівників, чим значно підвищити продуктивність праці.

7. Впровадження нового обладнання. За рахунок нового обладнання можна збільшити обсяги виробництва, економити на заробітній платі, зменшити трудомісткість, а відповідно, і підвищити продуктивність праці.

8. Стандартизація відіграє важливу роль у сучасному виробництві. Споживачі все частіше бажають купувати продукцію високої якості, яка відповідає усім технологіям та стандартам.

Отже, як бачимо, саме впровадження інновацій на підприємствах є реальною запорукою успішної їх діяльності. Про це свідчать такі приклади застосування інновацій на вітчизняних підприємствах з виробництва одягу [4]:

1. Фастівське АТЗТ швейне підприємство «Козак», яке за сприяння програми «TRANSFORM» проводить консультації з питань вдосконалення організації праці та економіки завдяки поліпшенню технології й системи управління виробничими процесами. На підприємстві впроваджено транспортування напівфабрикатів візками, проведено навчання майстра та бригадира потоку, введено облік роботи у нормагодинах по кожному робочому місцю і облік кількості продукції, що випускається бригадами за кожний час роботи. Після впровадження нової організації потоку підвищилась продуктивність праці, поліпшилась якість продукції та скоротились витрати на виробництво.

2. Хмельницьке ЗАТ «Хмельницьклегпром» має сучасну базу з японського устаткування 3-го (останнього) покоління. Наявність такого устаткування надає змогу постійно оновлювати та розширювати кількість виробів згідно з останніми тенденціями в світі. У виробничій сфері постійно ведеться удосконалення за допомогою сучасних технологій, що сприяло повному переозброєнню підприємства та заміні старого устаткування на новітнє. Було проведено повну комп'ютеризацію виробництва, ведеться впровадження автоматизованого проектування моделей.

3. ВАТ «Вінницьке швейне підприємство «Володарка» працюючи з провідними німецькими, французькими, голландськими фірмами, стало випускати продукцію на рівні міжнародних стандартів. На підприємстві постійно розширюється та

вдосконалюється виробництво, впроваджуються нові технології із залученням імпортного устаткування; закуплено й уведено в дію високопродуктивні універсальні та спеціальні машини, автомати і напівавтомати провідних фірм світу. Водночас на підприємстві з метою підвищення конкурентної стійкості та розвитку внутрішнього ринку проведено консультації у сфері маркетингу. З урахуванням рекомендацій консультантів розроблено нову колекцію моделей, виготовлено нові етикетки з логотипом «Володарка».

4. ПП «Вікторія 8» – одне з провідних підприємств України по виробництву конкурентоспроможного жіночого одягу ділового стилю, який користується попитом як на зовнішньому, так і на внутрішньому ринках. На підприємстві повністю проведено технічне переоснащення новітнім високопродуктивним обладнанням фірм Японії, Німеччини, Америки.

Підсумовуючи, слід зазначити, що від інноваційної активності підприємства залежить його здатність задовольняти потреби споживачів, положення на ринку, конкурентоспроможність і в підсумку фінансова стійкість, підвищення прибутковості та спроможність до розвитку. Тільки своєчасне та комплексне впровадження інновацій дозволить підприємству забезпечити його подальший ефективний розвиток. Саме запровадження інноваційних технологій та інноваційних підходів у всіх сферах діяльності підприємства є реальною запорукою успішного їх функціонування та розвитку у перспективі.

Список використаних джерел

1. Левкович О. М. Проблеми та перспективи інноваційної діяльності підприємств України : [Електронний ресурс] / О. М. Левкович, Н. Ю. Чернійчук. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/39_VSN_2014/Economics/10_182626.doc.htm.

2. Нижник В. М. Перспективи розвитку інноваційних технологій на підприємствах легкої промисловості / В. М. Нижник, І. В. Пасічник // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2010. – № 6, т. 3. – С. 7-10.

3. Украинцы одевают Европу, самим же по карману только Турция и Китай : [Електронний ресурс] / Гильдия производителей одежды Украины. – Режим доступу: http://www.ua-fashion.net/index.php?option=com_content&view=article&id=388%3A2010-02-23-08-26-25&catid=3%3Anews&Itemid=3&lang=ru.

4. Укрлегрпром. Офіційний сайт : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrlegprom.org.ua>.

5. Фаріон Н. О. Сучасний стан легкої промисловості України: проблеми та шляхи вирішення : [Електронний ресурс] / Н. О. Фаріон // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка», 2015 р. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4423>.